

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Særforsorgens udlægning og det internationale handicapår i 1981 var med til at sætte gang i udviklingen for at fremme forbedringer af handicappedes vilkår i samfundet.

Ministeren for offentlige arbejder igangsatte et udvalgsarbejde, som blev afsluttet i oktober 1983 med en rapport. Dette arbejde har ligeledes bidraget til forbedringer.

Målsætningen er at skabe en tilværelse så nær det normale som muligt for alle handicappede. Dette forudsætter bl.a., at samfundets fysiske indretning i enhver henseende planlægges og udformes på en måde, så alle frit og uhindret kan benytte samfundets muligheder.

Den netop afsluttede idékonkurrence om forbedring af vilkårene i trafikken for mennesker med handicap vidner om, at der stadig er mange problemer og stærkt behov for øget forskning. Derfor er det forslagsstillernes opfattelse, at der er brug for en vedvarende systematisk og målrettet indsats og en prioritering af aktiviteterne på korte og længere sigt. Ved udarbejdelse af regeringens handlingsplan bør det overvejes, hvorledes indsatsen koordineres med de øvrige ansvarlige myndigheders tiltag, så målsætningen fremmes på alle planer i samfundet. Ligeledes bør de handicappedes organisationer inddrages såvel lokalt, regionalt som centralt.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er vanskelige at opgøre, før handlingsplanen er udarbejdet. Der vil blive tale om udgifter for såvel stat, amtskommune og kommuner.

Tidligere trafikminister Arne Melchior skrev i indbydelsen til idékonkurrencen (1986):

»Personer med handicap har krav på, at de kan komme omkring og deltage aktivt i samfundslivet på linje med andre mennesker.

Men samfundet – og herunder dets trafikmidler – er ikke altid indrettet hensigtsmæssigt for personer med handicap. Nogle gange er det omtanke, der mangler. Andre gange er det viden og ideer.

(Penge bør det ikke skorte på i den sammenhæng).«

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Handicappede medborgere er i betydeligt omfang afskåret fra at benytte de offentlige sundhedsydelser og service, f.eks. fysioterapi, læge- og tandlægekonsultationer, apoteker og lignende, alene fordi de fysiske adgangsforhold umuliggør dette.

Denne situation er uholdbar og må bringes til ophør over en årrække. I forbindelse med indgåelse af overenskomst med det offentlige kunne der eventuelt stilles krav om, at den sundhedsmæssige bistand skal være tilgængelig for handicappede.

ad 2 og 3

Det er målet, at kollektive trafikmidler, trafikterminaler og andre offentlige bygninger skal indrettes tilgængelige for handicappede.

Der bør sættes på niveaufri indgangspartier, køreramper, elevatorer samt etablering af handicappede toiletter. Eksisterende bygninger m.v. gennemgås med henblik på at bedre forholdene for handicappede over en periode. Forslagsstillerne er bekendt med det samarbejde, der foregår mellem handicaporganisationerne og DSB med henblik på at gøre toge og stationer tilgængelige for bevægelseshæmmede og gøre informationssystemerne egnede for både syns- og hørehandicappede.

Dette udviklingsarbejde bør intensiveres og inspirere andre ansvarlige myndigheder for offentlig persontransport til en lignende indsats.

ad 4

Selv om der gøres en stor indsats for at bedre adgangsforholdene til de kollektive trafikmidler, vil der dog fortsat være behov for kørselsordninger for grupper af handicappede.

Kørselsordningen for stærkt handicappede bør udbygges i alle amter i samarbejde med de handicappedes organisationer.